Cătălin Hidegcuti
Valea însângerată

Sarpele de metal inainta sub soarele arzator fara sa dea semne de oboseala. Punctulete mici ca niste musculite il insoteau invirtindu-se in jurul sau.

"Sint multi" gindi cercetasul in timp ce isi plimba luneta de-a lungul sirului de soldati inzauati. Flamuri se inaltau de-a lungul coloanei din loc il loc aratind principatele care isi adusesera soldati in lupta. Cercetasul le recunostea pe toate. Spre suprinderea sa vazu unele care apartineau unor regi de departe care in mod normal nu ar fi avut nimic de-a face cu acest conflict.

"Se pare ca multi nobili sint ingrijorati de actiunile printului nostru" murmura el in timp ce se intoarse la adapostul padurii unde il astepta calul legat de un copac. Incaleca repede si-si implinta calciiele in burta calului, trebuia sa duca neaparat vestea sefului sau, dusmanii tocmai se imultisera.

Encampamentul burgunzilor era asezat pe niste dealuri line, linga un riu putin adinc si mlastinos. Nu era o tabara pusa in graba ci si locul de campare a trupelor pe timp de iarna. O multime de cabane lungi de lemn formau strazi late trase geometric. Butoaiele devenisera o comoditate rara deoarece erau folosite pentru a face cosuri. Era o preocupare evidenta si pentru interiorul cabanelor, soldatii isi construisera banci, mese, scaune, facusera totul pentru a le face cit mai confortabile. Cei care nu facusera rost de lemn intinsesera corturile dar pe dinauntru le captusisera cu tot ce gasira inclusiv piei de animale sau blanuri.

Dar acum, primavara sosise si soarele topise de mult ultimele urme de zapada. Era timpul ca razboiul sa reinceapa.

Cabana printului era mai mult un mic fort la intrarea caruia se inaltau doua stindarde. Unul cu leul de munte rosu pe fondul alb, cel al printului iar celalalt cu bratele unite ale Parlamentului.

Cercetasul fu primit imediat.

Printul Eldertarh statea in spatele unei mese de lemn si citea un raport asupra starii de inarmare a armatei din niste documente in timp ce imagini ale zonei primite de la observatorii tehnologici se roteau in un holglob. Comanda printului asupra armatei parlamentare era contestata de catre unii deoarece avea doar 33 de ani. Este prea tinar si fara experienta, spuneau unii parlamentari. Dar alti generalii mai batrini ii recunosteau meritele si capacitatile de comandant. Iar nobilii inca mai aveau putere si in noul stat.

Cercetasul dadu raportul cu voce sigura si avind grija sa nu omita nimic. La un moment dat printul il opri si trimise pe cineva sa-l aduca pe Caltras, sfatuitorul sau si pe Arfeldal unul dintre cel mai incercati generali a sai.

Dupa ce asculta tot raportul Caltras ofta:

- Se pare ca revolutia noastra atrage atentia tuturor pradatorilor din jur.

- Le este frica ca revolutia sa nu se raspindeasca si in regatele lor; comenta Arfeldal

- Trott nu se va mai retrage, stie ca daca pierde regatul sau va inceta sa mai existe. Aici se va da batalia decisiva. Daca ii invingem aici, atunci sintem asigurati. Revolte vor izbucni in regatele din jur. Iar noi ii vom ajuta. Poate vom reusi sa consolidam Vechiul Regat.

Vechiul Regat era primul regat format de oameni dupa luptele dintre zei in ceruri si ocupa intregul continent. Dar dupa moartea primului rege se destramase repede.

- Ar fi mai bine sa chemam toti capitanii spuse Caltras

- Sint de acord. Va trebui sa ne pregatim strategia de lupta.

Curind toti comandantii de trupe a armatei parlamentare se aflau in incapere. Printul le spuse despre venirea intaririlor in tabara regalistilor. Cu toate ca se aratara ingrijorati putini se gindeau ca ar fi posibil sa se retraga.

- Dafur regimentele tale sint gata? Intreba printul

- Da, ieri a sosit si ultimul transport de arme. Sintem gata. De abia astept sa testam noile arme in lupta.

- Rupert, cavaleria mercenarilor?

- Este aici, a costat mai mult decit credeam dar i-am adus.

- Excelent. Lupta o vom da aici " spuse el aratind un punct pe harta nu departe de tabara " Vom avea flancul sting acoperit de riu iar dreapta va fi in padure exact cum am planuit. Adaran vreau sa iei ceata ta la hartuiala. Aveti grija, nu vreau sa va expuneti, doar sa-i nelinistiti un pic si sa le cauzati insomnii.

- S-a facut printe, vor fi obositi si nedormiti, garantez eu pentru asta.

La comanda printului Adaran isi strinse ceata de cavaleri. De fapt se deosebeau enorm de cavalerii din regate care inca purtau armuri grele si elaborate iar in lupta foloseau spade de doi metri ca sa te reteze pe loc. Cavalerii lui erau fii de nobili scapatai sau mici comercianti care foloseau din plin tehnologia ciudata care facea valuri in lumea civilizata. Caci dupa razboiul din ceruri care se daduse cu 300 ani inainte oamenii gasisera mai multe obiecte stranii cazute la pamint. Din acele obiecte alchimistii reusisera sa recupereze lucruri uimitoare si reusisera sa si copieze exact unele tehnologii pe care le foloseau, chiar daca nu prea stiau exact cum functioneaza. Ei purtau zale usoare, scuturi mici de-a lungul bratului si sabii scurte la briu. Si mai important aveau lanci energetice grele cu care faceau prapad deoarece invatasera, timp de ani intregi, sa le foloseasca la perfectiune. Erau profesionisti.

Barcazul aerian lung de 25 de metri ii astepta linga o cabana a alchimistilor. Arata ca un vas de vikingi de pe vechiul Pamint dar avea fundul plat cu o multime de cercuri ciudate care reprezentau motorele de ridicare. Sistemul de comenzi a deplasarii si cirmirii era in partea din spate in asa-zisul castel, iar partea centrala avea un cort de pinza groasa unde se adapostea echipajul si cavalerii. Cala nu era mare sau incapatoare, cea mai mare parte o ocupau motoarele, dar era destul de mare pentru nevoile cavalerilor. Sistemul de armament era si el usor, doar doua tunuri cu descarcare mica, ambele in partea din fata a navei dar fixate pe rotative putind fi folosite si pe flancuri. Flancurile vasului erau acoperite cu o tesatura speciala care continua in toate partile ca o fusta.

Tesatura era speciala si absorbea undele aparatelor de detectare a regalistilor. Ma rog asa spuneau alchimistii. Nu o testasera decit o data!

Umbrele deja se miscau in jurul navei de cum se lasa seara. Fiecare dintre cavaleri isi luase o pelerina neagra care ii acoperea complet, in noapte aratau ca niste fantome.

- Baieti sinteti gata de plecare? Aveti vre-o problema?

Una din umbre sari de pe bordul navei jos.

- Nici o problema sefu. Unde ii lovim?

- La unul dintre avanposturile mai indepartate. Nu se vor astepta.

Nava se ridica cu un fisiit usor si disparu in noapte, pina si luminile motoarelor fusesera camunflate. La bordul ei cavalerii asteptau, asteptau momentul in care moartea avea sa-i aleaga sa-i fie mesageri.

Vintul batea destul de tare si cu greu pilotul reusi sa mentina traiectoria. Pina la urma vasul trebui sa coboare la adapostul copacilor pentru a se adaposti. Adaran era chiar linga pilot. Aveau noroc, cu o asemenea vreme nici o patrula aeriana a regalistilor nu ar fi avut curajul sa se ridice in aer.

- Acolo " ii arata Adaran pilotului o poiana " acolo o asezam la pamint.

Dupa ce nava se apropie de pamint, suportii au iesit dedesupt si atinsera pamintul cu o mica zdruncinatura. Rampa a fost lasata si umbrele incepura sa coboare cu lancile in mina.

In tacere si in sir indian umbrele inaintau spre tabara regalista. Tabara regalista acoperea flancul armatei regatelor. Focurile luminau dealul ca nimeni sa nu se poata apropia de tabara dar santinelel nu erau atit de alerte. Se aflau in spatele fortelor regaliste. Santinelele disparura una dupa alta sub pumnalele raiderilor, umbrele se aliniara la marginea taberei asteptind doar semnalul. Adaran studie cu atentie tabara, majoritatea soldatilor dormeau in timp ce altii discutau pe linga focuri pregatind mincarea. Suiera scurt.

Semnalul dat cavalerii revarsara un prim val de energie peste tabara. Descarcarile energetice ucideau soldati, ardeau corturile sau pur si simplu le imprastiau in toate directiile. Adaran conducea atacul. In doar citeva momente consumase cinci lovituri, improsca cu un fulger un soldat buimacit care iesea din un cort dupa care trimise inca unul in cort arzindu-l. Il

vazu pe un amic de-al sau, Malein la citiva metri distanta, avea probleme cu doi soldati care il atacasera pe furis si-l deposedasera de lance. Unul il ataca din fata in timp ce celalalt astepta o deschidere. Adaran il spulbera pur si simplu pe cel din spate. Vazindu-se asigurat Malein profita din plin de neatentia celui din fata, care se concentrase pe Adaran si isi strecura sabia scurta pe sub armura regalistului.

Tabara parea ca se trezise in intregime. Soldatii regalisti incepura sa se dezmeticeasca. O raza arse un cort in dreapta lui Adaran. Inamicul avea lanci-foc. Ii raspunse cu un bolt mult mai puternic decit raza regalistului care pulzeriza cortul de unde se trasese. Alte fulgere imprastiara regalistii. Acestia obisnuiti cu lancile de foc care te ardeau dar aveau raza de actiuna redusa erau inspaimintati de lancile grele care distrugeau in explozii totul in jur. Cavalerii lui Adaran inaintau pas cu pas, lancile lor spulberind pe oricine aparea in cale si formind un adevarat cordon a mortii.

- Trimite semnalul mai departe " zise Adaran dupa citeva minute celui de linga el si imita glasul cucuvelei " ne retragem

In ordine, umbrele se retrasera. Cei care incercau sa-i urmareasca cadeau secerati de strafulgerarile luminoase. O ceata groasa umplu cimpul de batalie, Adaran arunca inca o fumigena care producea perdeaua de fum verde, gros prin care nu puteai vedea nimic si care iti provoca o puternica greata cind il respirai. Proprii sai oameni isi pusesera pinza peste gura si obraji filtrind cea mai mare parte din gaz. Cind vazura ca fumul devenise de netrecut umbrele se intoarsera si o luara la fuga. La margina padurii se regrupara. Lipseau trei, din 25 nu era chiar asa de rau. Dar Adaran nu era incintat, chiar daca existasera riscuri enorme, nu ar fi trebuit sa fie nici o victima.

Nava ii astepta tacuta. Echipajul cu armele in miini gata sa lichideze pe oricine iar fi desoperit. Desi stia ca probabil vor aparea patrulele aeriene Adaran dadu ordin navigatorului sa ridice vasul si sa zboare la rasul copacilor. O adevara aventura, orice virf de copac sau rafala mai puternica de vint putea sa le semneze sfirsitul. Dupa doar citiva km vasul se reaseza intr-o poienita pierduta printre fagii inalti. De-abia putura manevra vasul la sol. Imediat dupa ce s-a oprit cavalerii sarira la pamint si intinsera plase pline de frunze si vegetatie peste intreaga nava camunflind-o cit se putea de bine.

- Ati terminat de camunflat nava? Il intreba Adaran pe secundul sau Nadom

- Da, si am trimis doi cercetasi la paza in padure. Sa speram ca nu ne vor cauta in directia asta

Adaran zimbi, vasul, in loc sa o ia spre liniile lor se deplasase in spatele liniilor inamice. Viteza cu care fugisera ii pusese la 24 de km in spatele taberelor regaliste, era sigur ca nu vor trimite soladati sa cerceteze in spate, cel mult o patrula aeriana.

Mai multe ore asteptara in tacere. La un moment dat un barcaz aerian trecu pe deasupra lor, citiva calareti aparura pe un drum luminindu-si calea cu torte, dar nici unii nici altii nu ii observara. Mai asteptara pina cind aproape rasari soarele si apoi ridicara incet vasul. Adaran ar fi vrut sa atace din nou dar cerul in jurul taberelor regaliste era aglomerat, inclusiv doua cuirasate aeriene care ar fi facut nava sa arsice. Pina la urma facura un ocol mare in jurul regalistilor si se intoarsera acasa.

Ajunsi inapoi in tabara Adaran intra sa-l caute pe print sa-i raporteze reusita misiunii. In biroul printului era tacere totala. Sir. Rupert se chinuia sa reactiveze un luminoglob ce se afla deasupra hartii. Un glob de comunicatii zacea alaturi, activ, iar in el plutea fata lui Conrad capitanul celuilalt grup de cavaleri de hartuiala, care actionau calari. Dar nu se auzea nimic din el.

- Aparatul lor de comunicare s-a stricat, bombani Sir Rupert cind il vazu pe Adaran privind globul, dar din cite am inteles sint intregi si si-au indeplinit misiunea. Se pare ca acum se joaca de-a soarecele si pisica cu urmaritorii lor

Printul isi ridica capul de la birou.

- Misiunea ta a avut succes Adaran?

- Da, printe, I-am zapacit rau de tot.

- Excelent. Acum du-te si te odihneste. Miine vom avea nevoie de fiecare razboinic.

Adaran pleca. Cortul sau se gasea la marginea taberei alaturi de a celorlalti cercetasi. Odata asezat pe marginea patului de campanie cazu doborit de oboseala. Servitorul sau intra in cort si il aseza in pat acoperindu-l cu o patura. A doua zi avea sa fie grea pentru toti.

Dimineata cimpul de lupta era inca acoperit cu ceata. Printul care stia ca ca regalistii isi scot armata tirziu la lupta fu

treaz la prima ora si isi impinse trupele din spate dupa ce terminara de mincat ca sa ajunga primii pe cimpul de batalie.

Printul isi aseza trupele pe o pozitie defensiva. Calaretii sub comanda personala a printului se asezara pe flancul sting linga riu, centrul formindu-l lancierii si infanteria parlamentara. Pe dreapta linga padure erau putinii aliati pe care ii avea printul si batalioanele speciale. Calaretii mercenari au fost ascunsi in padure cit mai adinc cu ordin sa nu se miste pina ce nu primesc semnal. In spatele trupelor din centru au fost instalate tunurile grele pe o inaltime de unde aveau un cimp de tragere excelent si puteau sa protejeze trupele.

Regalistii nu aveau de gind sa se multumeasca cu defensiva, acum ca aveau superioritate de forte si aveau aliati de seama erau gata sa zdrobeasca armata parlamentara. Trupele de infanterie ocupara centrul cu cavaleria in spate in timp ce aliatii si mercenarii ocupara flancurile. Cuirasatele aeriene incercara sa se avinte in fata gata sa bombardeze infanteria parlamentara dar o serie de strafulgerari tisnira din partea artileriei parlamentare. O lovitura atinse botul unui cuirasat si se retrasera repede.

Intreaga linie de lupta regalista se puse in miscare. Pas cu pas, asa cum fusesera invatati in ultima suta de ani de la aparitia lancilor de foc ca arma de larga utilizare. Primele rinduri purtau paveze grele menite sa ii apere de razele de foc. Lancierii regalisti veneau in spatele rindului de paveze, la timpul potrivit ei aveau sa se dea la o parte si sa lase drum liber trupelor de soc. Cavaleria se pregati si ea de sarja. Flancurile ramasera mai in spate, niciunul dintre aliati nu dorea sa i-a laurii de glorie din mina nobililor cavaleri.

Adaran se afla impreuna cu Dafur in fruntea fortelor de pe flancul drept. Soldatii sai erau ascunsi dupa pavezele mari si de la distanta pareau a fi inarmati cu arbaleste. In fata lor se aflau trupele din Caldyn si Stohnose, condusi de catre razboinicii din cele doua regate. Armurile lor elaborate puteau fi vazute in departare in timp ce bratele lor agitau sabiile grele.

Regalistii pornira cu curaj la lupta cu urlete si chiote. Adaran dadu ordin ca nimeni sa nu traga fara ordinul sau. Linia de scuturi inainta tot mai mult iar razele soarelui se reflecatau nebuneste din fatadele lor de fier.

- Lasati-i sa se apropie! Ordona Adaran

Soldatii sai deveneau nerabdatori. Nu era usor sa stai si sa astepti, sa vezi cum se apropie de tine o multime care iti vrea singele. Dar antrenamentul lor tinu si nici unul nu isi folosi arma. Adaran ridica sabia in aer, noile lor arbaleste aveau o raza mai mica de actiune decit lancile de foc.

Razboinicii grabindu-se spre glorie incepusera sa rupa rindurile, mai ales cei din Caldyn care erau recunoscuti pentru individualismul lor. Dar rupind rindul rupsesera si zidul de scuturi.

- Foc!!! Striga cu putere Adaran

Pavezele din fata trupelor sale au fost coborite, in spatele lor nu erau doar soldati ci si tunuri usoare. Prima salva fu trasa de tunuri si de lancile grele ale cavalerilor lui Adaran care erau in primele rinduri. Salva distruse cu totul zidul de scuturi, caci cu toate ca scuturile puteau rezista razelor de caldura lansate din lancile de foc nu puteau rezista valurile de explozie controlata a lancilor grele si a tunurilor.

Acum calea era deschisa.

Aerul din fata regalistilor deveni o mare de foc. Arbalestele de foc erau mai greu de folosit decit lancile deoarece arbaletele aveau nevoie de un interval de timp ca sa poata trage din nou. Difuzia razei era la fel ca si la lancile de foc. Dar acest model de arma a fost pus la punct de catre mesterii burgunzi, era mult mai usor de construit decit lancile de foc si costau mult mai putin. Arbaletierii erau asezati pe doua rinduri, unii in genunchi si altii in picioare. In timp ce primul rind astepta sa li se incarce arma al doilea isi decarca armele.

Razboinicii din Caldyn si Stohnose erau obisnuiti cu salvele de raze ale lancilor de foc si armurile lor fusesera proiectate pentru a rezista cel putin unei raze. Dar nimic nu ii pregati pentru valul de foc care trecu peste ei. In doctrinele strategice ale vremii lancile de foc ocupau centrul luptei si niciodata nu fusesera atit de numeroase ca acum, erau prea greu de facut si prea scumpe ca sa fie numeroase. Apoi un alt val de foc trecu peste ei, al doilea rind trasese. Chiar daca razele nu erau atit de puternice erau atit de multe incit zeci de razboinici cazura la pamint. Adaran facu un semn, ceata sa iesi mai in fata si lancile lor grele lansara un potop de strafulgerari peste regalisti.

Un sunet de goarna razbatu deasupra cimpului de batalie si un al doilea batalion de tragatori iesi din padure si isi descarca armele in plin. Sute de raze rosiatice muscara din trupele regaliste. Soldatii din Caldyn incepura sa ezite. Un alt sunet lugubru se auzi, apoi un altul si un altul. Razele ardeau soldatii si daca nu ii omorau ii mutilau. Unul din primul rind primi focul direct in fata si ochii ii fura arsi imediat. Cei din jur dadura inapoi, nu vroiau sa fie mutilati. Din nou sunetele groaznice se auzira bagind spaima in regalisti. De fapt soldatii lui Adaran loveau niste ceaune de arama enorme cu bite din bronz si iesea un astfel de sunet. In lupte se observase ca sunetul este o parte importanta a concentrarii luptatorilor, iar cu ajutorul ceaunelor parlamentarii ii descumpaneau si infricosau pe regalisti.

Se dadu si semnalul pentru cavaleria mercenara care ocolise prin padure si acum cazu asupra artileriei regaliste. Adaran dadu ordin batalioanelor sale sa inainteze. Soldatii sai inaintau un pas apoi trageau, mai faceau un pas si trageau din nou. Regalistii dadeau inapoi, cu razboinicii de elita morti restul care erau mai mult tarani decit ostasi nu mai vroiau sa atace frontal valurile de foc si o luara la fuga. Un cuirasat aerian incerca sa se implice dar artilerial il lovi in plin avariindu-l, intreaga aripa a regalistilor o lua la fuga.

- Inainteee! Urlara capitanii infanteriei parlamentare si pornira in urmarirea regalistilor.

Adaran privi lupta in ansamblul ei. Regalistii nu mai aveau rezerve sa arunce in lupta pentru a restabiliza aripa dreapta, rezerva pe care o avusesera era in lupta cu cavaleria mercenara in jurul artileriei lor. In centru se ducea o lupta nedeterminata inca iar pe aripa stinga printul se lupta ca un leu in fruntea cavaleriei sale, dar cu toate astea erau impinsi inapoi, numarul mai mare al regalistilor isi spunea cuvintul. Un strigat ii atrase atentia si vazu cum un cavaler il ataca cu sabia ridicata. Il pulveriza cu un singur bolt de forta dupa care mai trimise inca doi bolti in citiva soldati care vazind puterea lanciii grele o luara la fuga. Era timpul sa atace. Imediat dadu ordin ca primul batalion sa faca o intoarcere la stinga si sa deschida focul asupra centrului.

Iar soldatii sai ii urmara ordinul. Cu o disciplina impresionanta facura o intorcere perfecta catre trupele din centru si la comanda o salva de foc se abatu pe trupele din

centru ce inca nu intrasera in lupta. Apoi o alta salva arzatoare. Soldatii au fsot transformati in torte umane, multi murind fara sa-si de-a seama ce i-a lovit. Dar ceilalti simtira din plin, mai ales cei raniti. Gemetele de durere erau peste tot. Si calvarul continua, arbaletirii tragind raza dupa raza in coasta regalistilor omorindu-i pe capete. Nimeni nu ar fi putut rezista, si nici regalistii nu o facura, trupele din spate o luara la fuga. Panica se propaga de-a lungul liniei si o debandada generala se raspindi de-a lungul intregului front.

Ostenii printului parca prinsera noi puteri in timp ce adversarii lor parca isi pierdusera vlaga loviti din toate partile. Lupta se schimbase, parlamentarii presindu-i pe regalisti si impingind frontul.

Regalistii incercara sa intoarca frontul pe flanc dar nu mai puteau. Adaran era in fruntea ostenilor sai, lancea sa tragea bolt dupa bolt de energie in regalisti, cei mai multi explodau pur si simplu. Singele curgea on valuri, chiar daca razele arbaletelor de foc cauterizau ranile, unele lucruri nu se cauterizau. Cuirasatul aerian ramas al regalistilor incerca din nou sa intre in lupta dar artileria grea il lovi in fata in timp ce navele parlamentare ii lovira de sus, cuirasatul se retrase. Numarul mortilor crestea in fiecare moment.

O explozie zgudui cerul, unul dintre cuirasatele regaliste prea avariat cazuse asupra taberei si explodase intr-o deflagratie extrem de puternica. Atunci se declansa debandada si regalistii o luara la fuga.

Ceea ce urma a fost un adevarat macel, parlamentarii se aruncara cu toate fortele in urmarirea armatei regaliste in retragere. Cu tunurile grele scoase din lupta de catre calaretii mercenari care le macelarisera servantii, regalistii nu se mai oprira pina in tabara lor.

Nobilii isi gasira imediat loc in barcazurile mai mici care in loc sa-i atace pe urmaritorii palamentari jucara rolul de barci de salvare pentru nobili. Soldatii de rind nu avura acest lux, cei mai multi dintre ei se predara cind vazura ca nu au unde fugi raminind la mila burgunzilor. Cavaleria mercenarilor si soldatii se pusera pe pradat tabara in timp ce cavaleria printului continua sa-I urmareasca pe regalisti pina ce ii prinsera sau omorira pe toti.

- Capitane, am primit ordin sa ne intoarcem la print. " ii sopti navigatorul lui Nadum

Acesta se afla la bordul navei-fantoma, luase mai multi lancieri la bord si acum trageau ca la tinta in trupele ce fugeau de dedesubt. Cei mai multi dintre regalisti isi aruncau armele cind vedeau nava si se predau. Nadum si-ar fi dorit sa continue sa-i urmareasca dar nava ar fi putut fi mult mai necesara inapoi la tabara daca vre-o nava regalista incerca sa se intoarca (nu ca ar fi avut cuirasatele aeriene parlamentare pentru asta). Ordinul insa era ordin.

Printul privea valea. Avusese dreptate, valea era acoperita in singe si cadavre. Ambele tabere pierdusera multi soldati, regalistii isi pierdusera aproape intreaga armata. Tactica lantului de tragatori functionase, iar noile arbalete aveau sa revolutioneze razboiul. Dar calea spre refacerea Vechiului Regat era lunga iar sacrificiul zecilor de mii de morti din aceasta zi nu era decit un pas pe calea potrivita.